

فصل ۶

Point Location

Knowing Where You Are

ارائه دهنده:

حسین صفری

پاییز ۹۳

مسأله مکان‌یابی

مسأله مکان‌یابی

هدف ما این است که پیش‌پردازی روی نقشه انجام داده و آن را ذخیره کنیم و یک ساختمان داده بسازیم که مکان‌یابی نقطه‌ای را سریع انجام دهد.

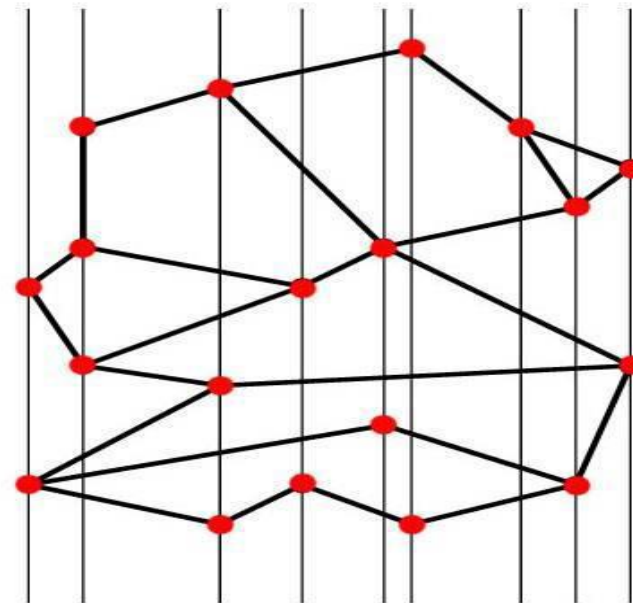
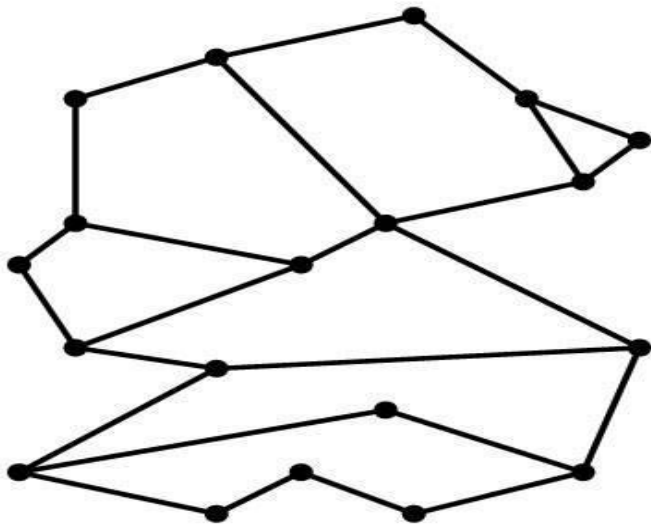
صورت مسأله

ورودی : یک زیر بخش مسطح S با n یال و یک نقطه q است
خروجی: تعیین ناحیه ای از زیربخش S است که q در آن قرار دارد.
توجه: نقشه یک زیر بخش مسطح S می باشد.

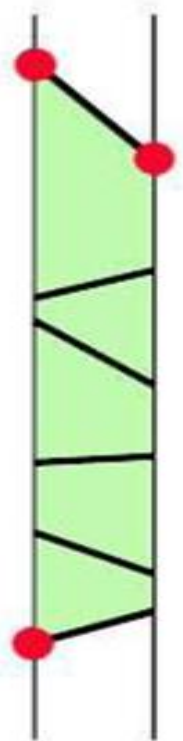
مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

از هر رأس از زیربخش یک خط عمودی رسم می کنیم.

زیر بخش در صفحه به نوارها عمودی افراز می شود. (مختصات X رؤس به ترتیب مرتب شده در یک آرایه ذخیره می کنیم)

مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

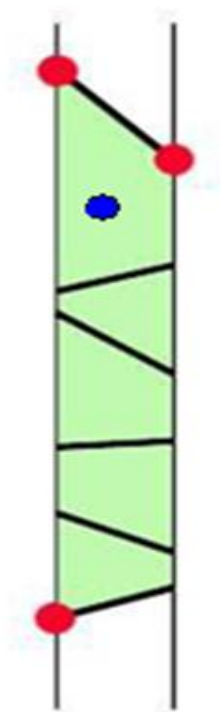

در هر نوار عمودی یال‌هایی وجود دارند که یکدیگر را قطع نمی‌کنند. (یعنی یال‌های یک نوار را می‌توانیم به ترتیب (از بالا به پایین) در یک آرایه مرتب کنیم)

هر ناحیه از نوار بین دو یال پشت سر هم قرار دارد که شامل یک ناحیه از زیربخش می‌باشد. دو ناحیه بیکران در بالا و پایین قرار دارند.

هر یال با face بلافاصله بالای آن برچسب شده است.

مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

نحوه مکان یابی نقطه:

❑ جستجوی دودویی با مختص X برای تعیین نواری که نقطه در آن است.

❑ جستجوی دودویی با مختص Y برای تعیین پاره خطی که نقطه در بالای آن قرار دارد.

مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

تحلیل زمان پرس‌وجو و حافظه مورد نیاز:

❑ جستجوی دودویی با مختص $O(\log n)$ x

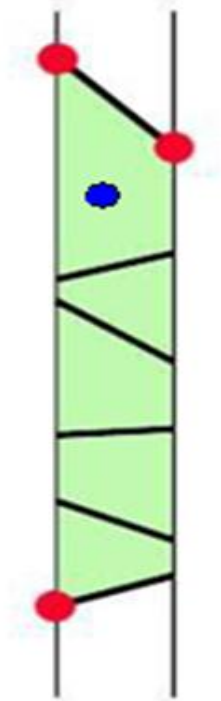
❑ جستجوی دودویی با مختص $O(\log n)$ y

❑ زمان جستجو: $O(\log n)$

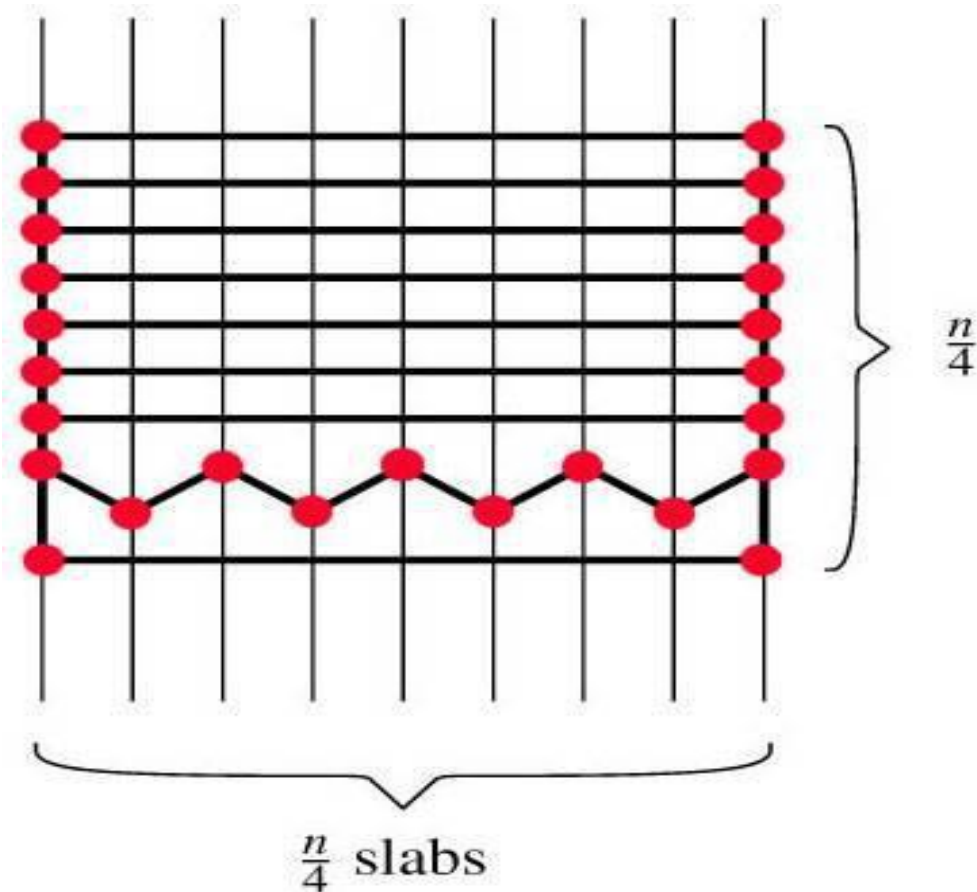
❑ حافظه لازم: $O(n)$ نوار و هر نوار $O(n)$ پاره خط دارد. $O(n^2)$

نکته: در این الگوریتم زمان جستجوی خوب بوده اما دارای حافظه مصرفی $O(n^2)$ بوده که در اکثر

کاربردهای عملی که میانگین n بزرگ باشد بدون استفاده است.

مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

برای نمونه این کران بالا ممکن است اتفاق بیفتد.

زیر بخشی با n یال، $\frac{n}{4}$ نوار که هر نوار $\frac{n}{4}$ ناحیه دارند.

در این روش یک زیربخش را به یک زیربخش دیگر تبدیل کردیم که جستجو در آن ساده تر است اما این زیربخش دارای $O(n^2)$ ناحیه (face) است.

مکان یابی با نقشه دوزنقه‌ای

یک راه حل بهتر:

استفاده از روش نقشه دوزنقه‌ای برای کم کردن تعداد ناحیه‌ها.

پاره خط‌های غیر متقاطع :

دو پاره خط را غیر متقاطع می نامیم هر گاه تقاطع نداشته باشند و یا در یک رأس انتهایی مشترک متقاطع باشند.

نقشه دوزنقه ای:

یک مجموعه S از n پاره خط غیر متقاطع در صفحه مفروض می باشد.

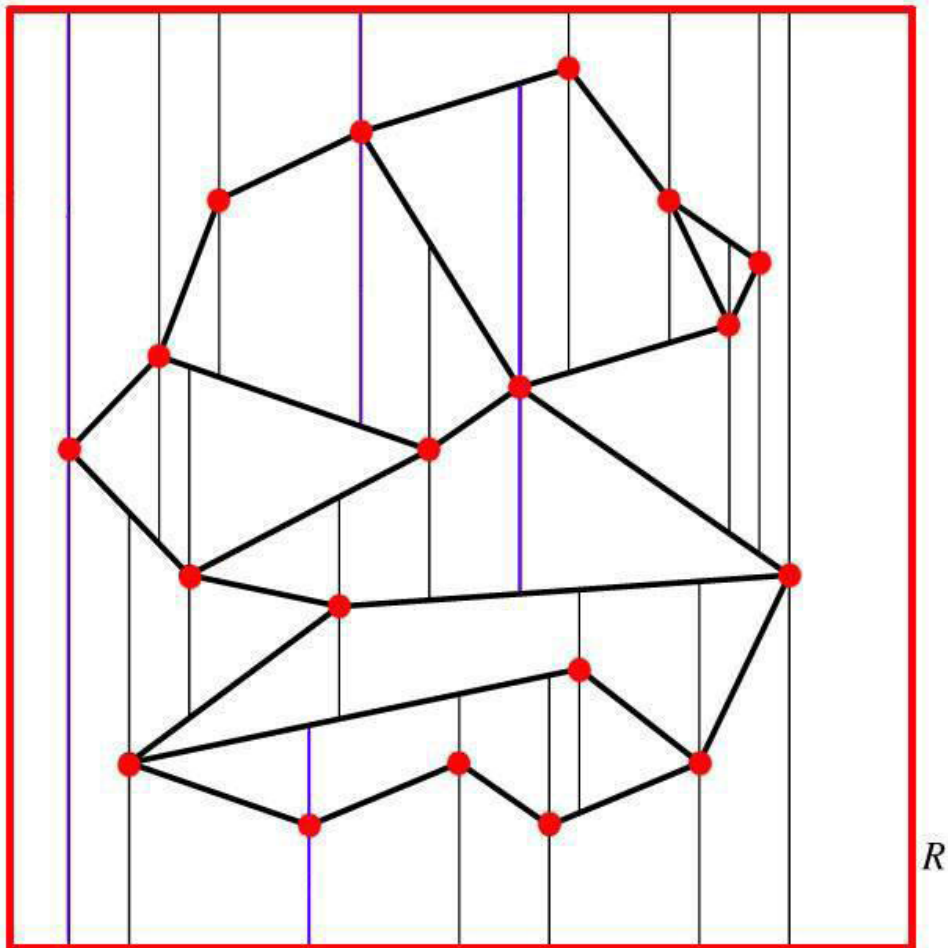
دو ساده سازی برای راحتی کار:

۱. زیربخش را با یک مستطیل R محدود می کنیم.

۲. هیچ دونقطه انتهایی از پاره خط ها دارای مختص X یکسان نیستند.

این پاره خطها در موقعیت کلی نامیده می شوند.

از هر رأس زیربخش دو پاره خط عمودی یکی به طرف بالا و یکی به طرف پایین رسم می شود. تا تا جایی که به یک یال S و یا مستطیل R برسند.

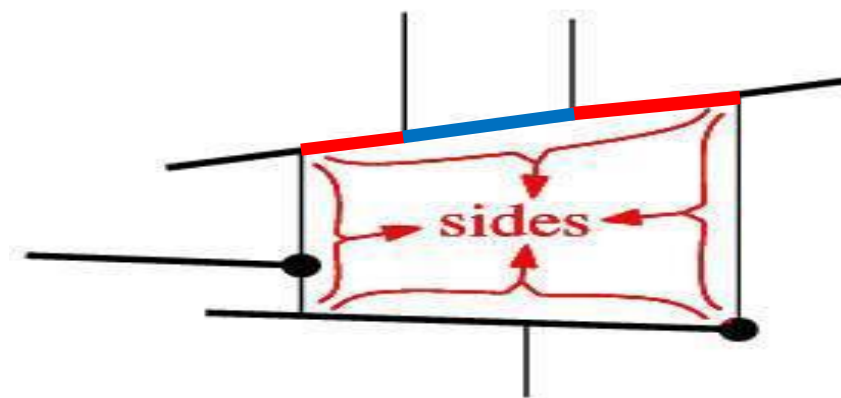
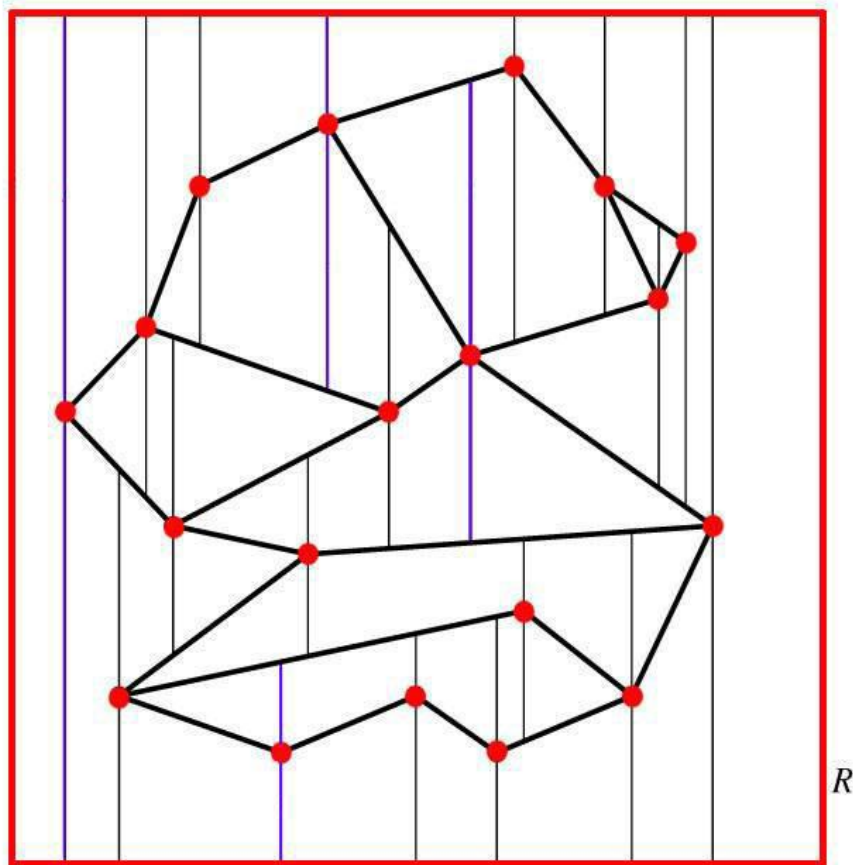

نقشه دوزنقه ای

زیر بخش بدست آمده را نقشه‌ی دوزنقه $T(S)$ می نامیم.

یک face در $T(S)$ با تعدادی از یال‌های $T(S)$ محدود شده. ممکن است تعدادی از این پاره خط‌های مجاور و هم راستا باشند.

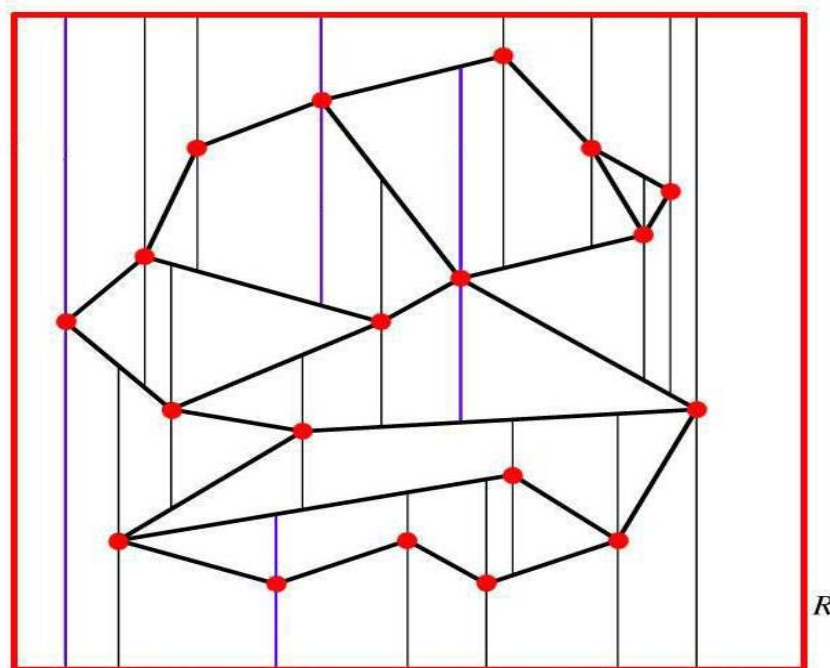
اجتماع چنین پاره خط‌هایی را یک وجه (side) می نامیم.

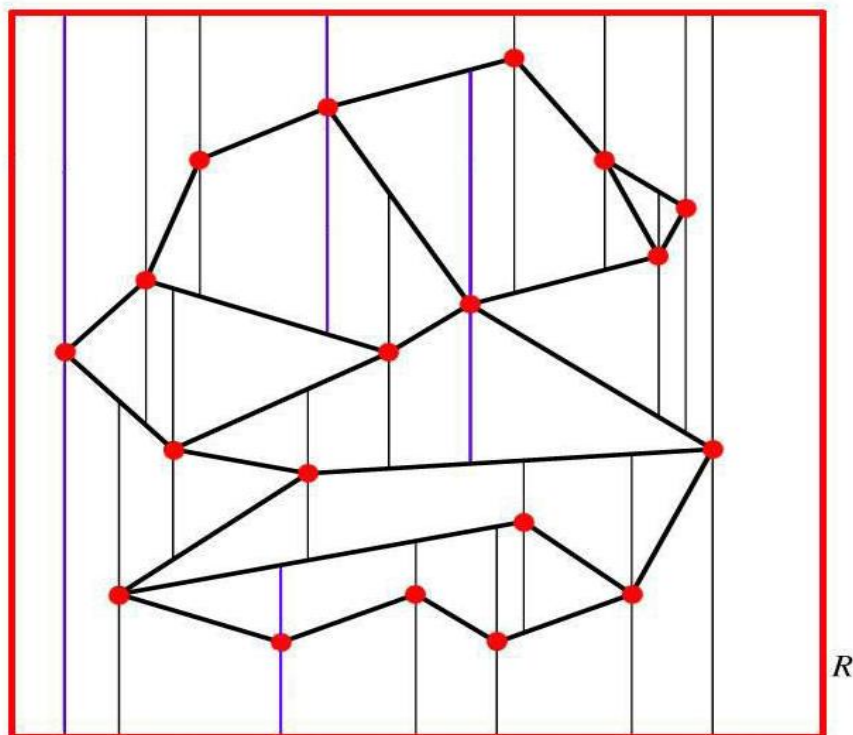
قضیه ۶.۱: هر face در نقشه دوزنقه‌بندی شده از یک مجموعه S شامل پاره خط‌هایی که در موقعیت کلی قرار دارند، یک یا دو وجه عمودی و دقیقاً دو کناره غیر عمودی دارد.

اثبات: اگر f وجهی از $T(S)$ باشد، f محدب است زیرا همه زاویه‌های داخلی کمتر از 180° درجه است.

از آنجای که ما به مرزهای وجه‌های f به جای یالهای $T(S)$ نگاه می‌کنیم و محدب بودن f نشان می‌دهد که حداکثر دو وجه عمودی دارد. و باید حداقل یک وجه عمودی وجود داشته باشد.

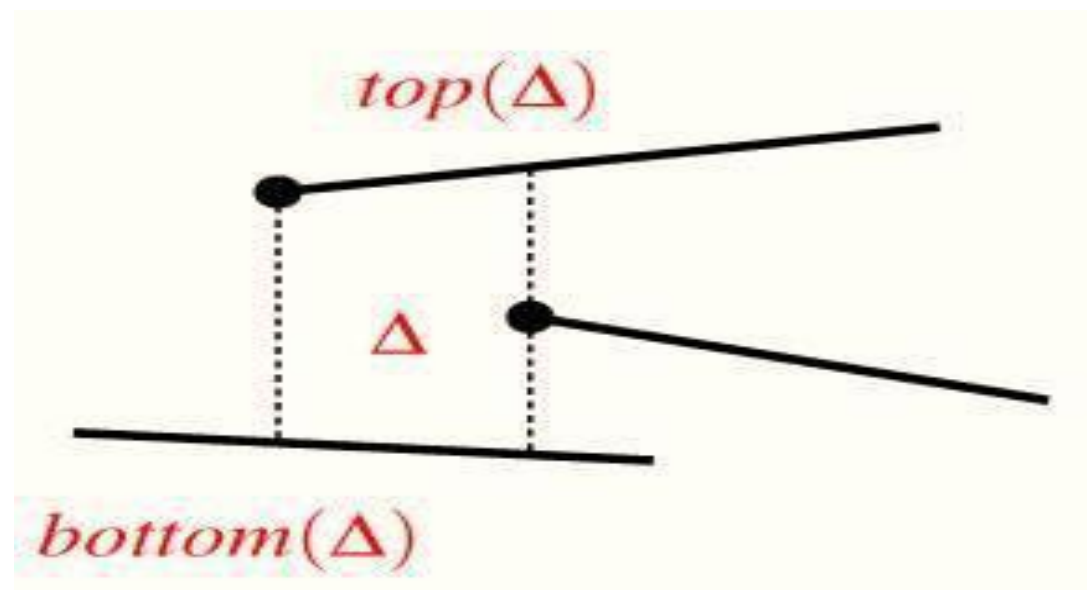

اگر f بیش از دو وجه غیر عمودی داشته باشد دو تای آنها در بالا یا پایین قرار دارند. یال های زیربخش تقاطع ندارند، پس این دو پاره خط در یک رأس انتهایی مشترک به هم می رسند. که در آن یک امتداد عمودی رسم شده است و در نتیجه هر دو پاره خط در یک وجه نیستند. پس f حداکثر دو وجه غیر عمودی دارد. و نهایتاً f توسط R کران دار شده، این نشان می دهد که نمی توانیم کمتر از دو وجه غیر عمودی داشته باشیم.

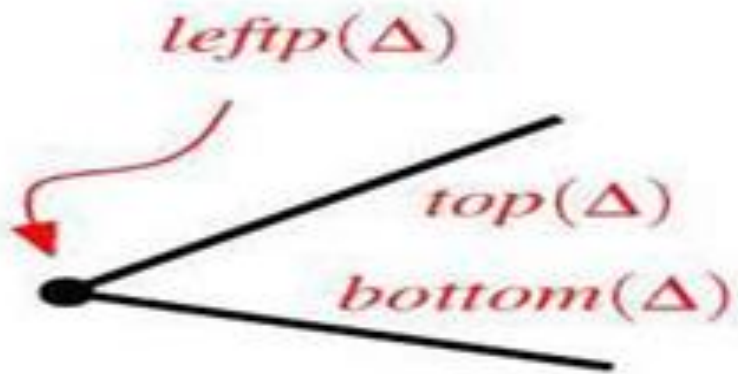
افراز دوزنقه ای

با توجه به اثبات قضیه ۶.۱ اگر Δ یک face از افراز دوزنقه ای باشد وجه‌های بالا و پایین آن را به ترتیب $top(\Delta)$ و $bottom(\Delta)$ می‌نامیم.

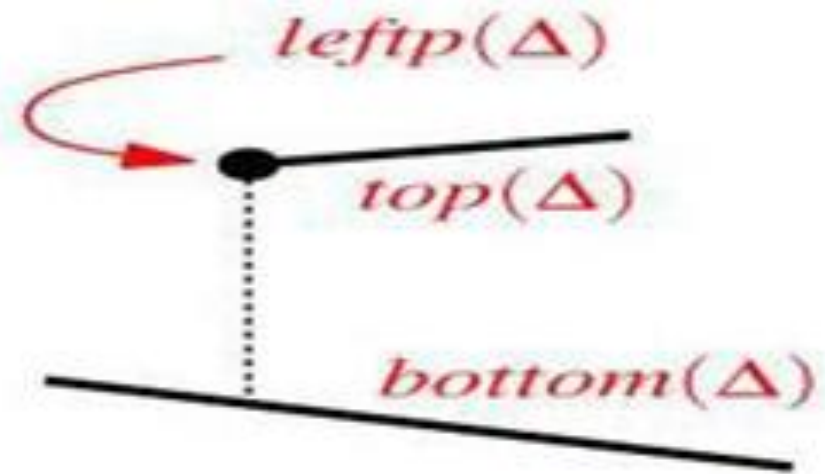

افراز دوزنقه ای

می توان ۵ حالت مختلف برای برای وجه راست و وجه چپ یک دوزنقه Δ در نظر گرفت.

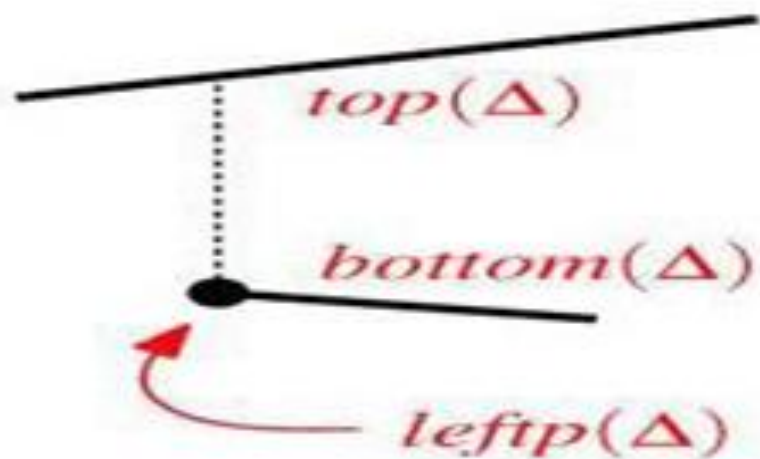

(a)

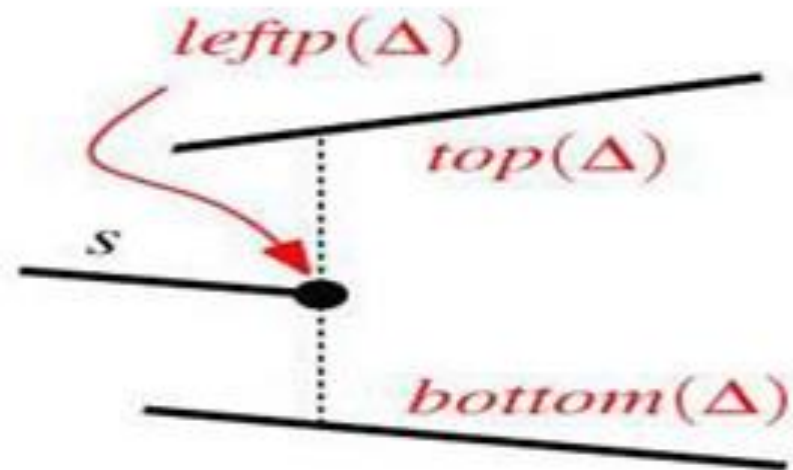

(b)

افراز دوزنقه ای

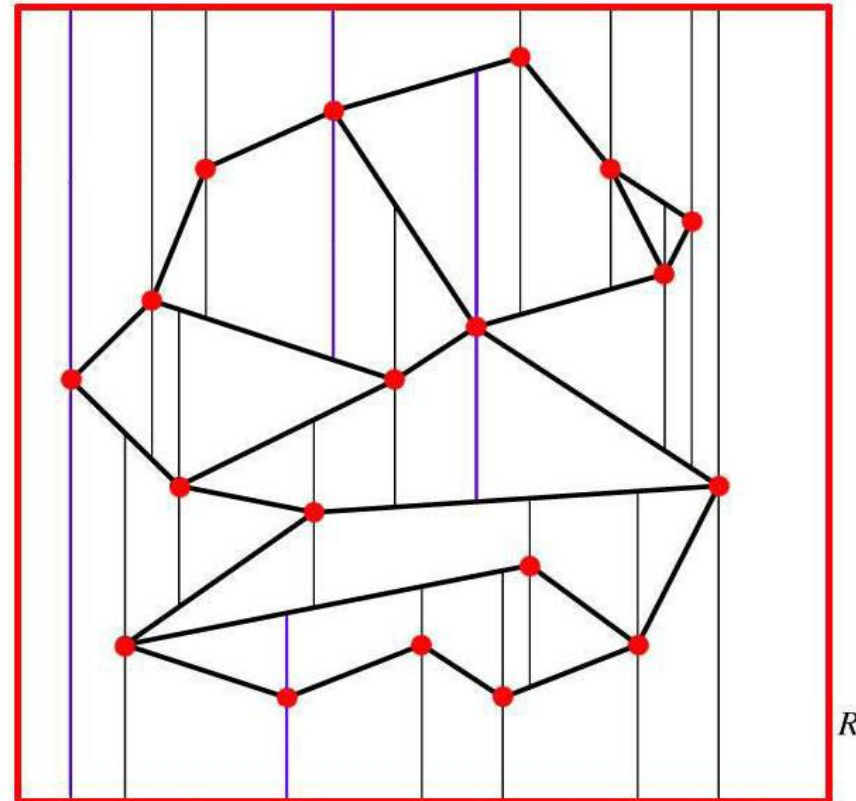

(c)

(d)

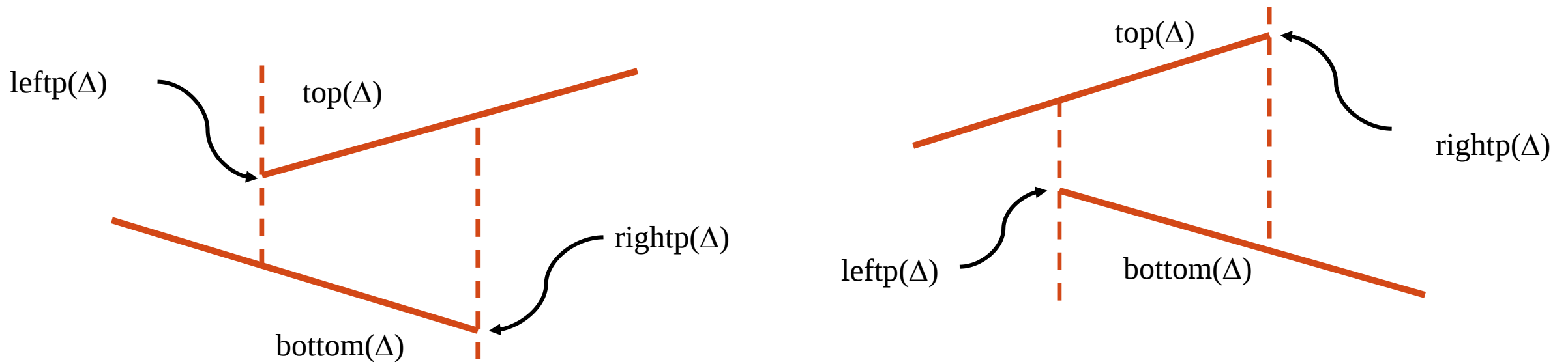
افراز دوزنقه ای

(e)

افراز دوزنقه ای

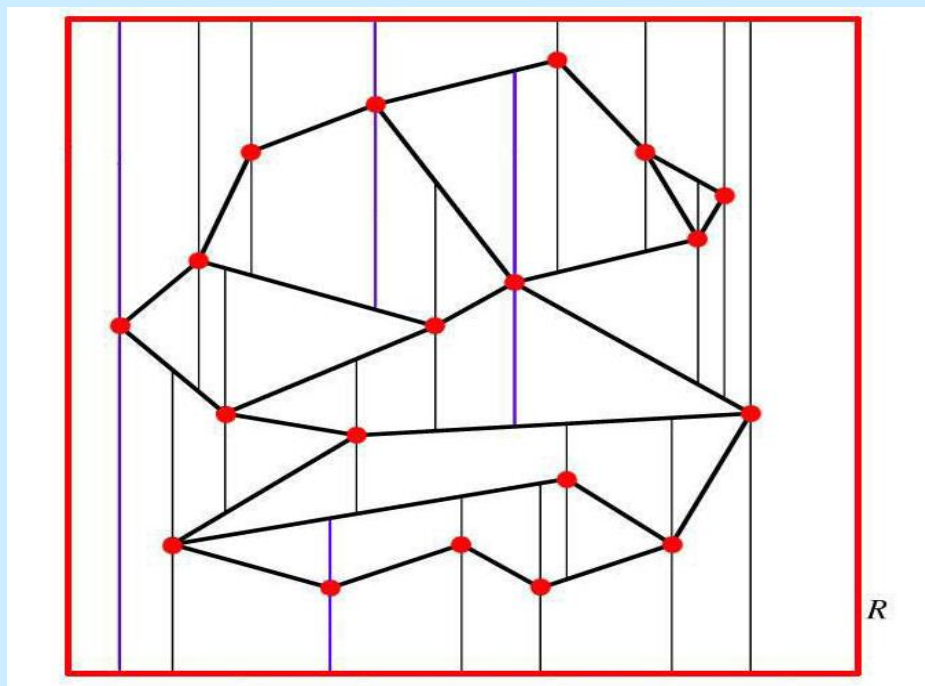
هر وجه Δ با داشتن $\text{top}(\Delta)$, $\text{rightp}(\Delta)$, $\text{bottom}(\Delta)$, $\text{leftp}(\Delta)$ به طور منحصر به فرد تعیین می شود.

قضیه ۶.۲: افراز دوزنقه ای $T(S)$ از مجموعه S با n پاره خط در موقعیت کلی، حداکثر $6n+4$ رأس و حداکثر $3n+1$ دوزنقه دارد.

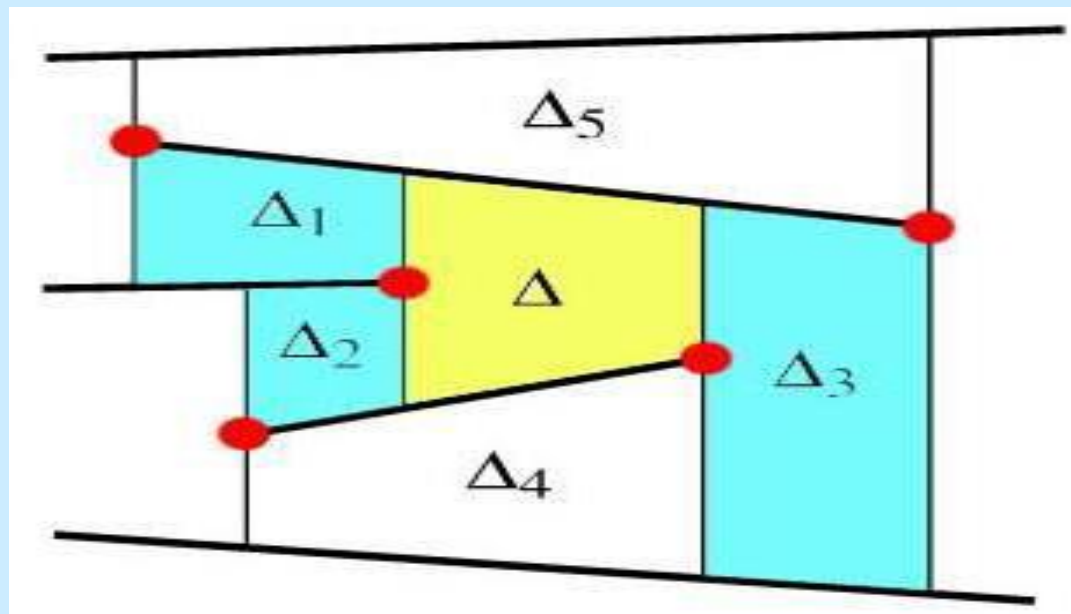
اثبات :

هر رأس افراز دوزنقه ای رأسی از S ، رأسی از R یا رأسی در محل تقاطع یک گسترش عمودی و یک پاره خط است. پس تعداد رأس ها برابر است با :

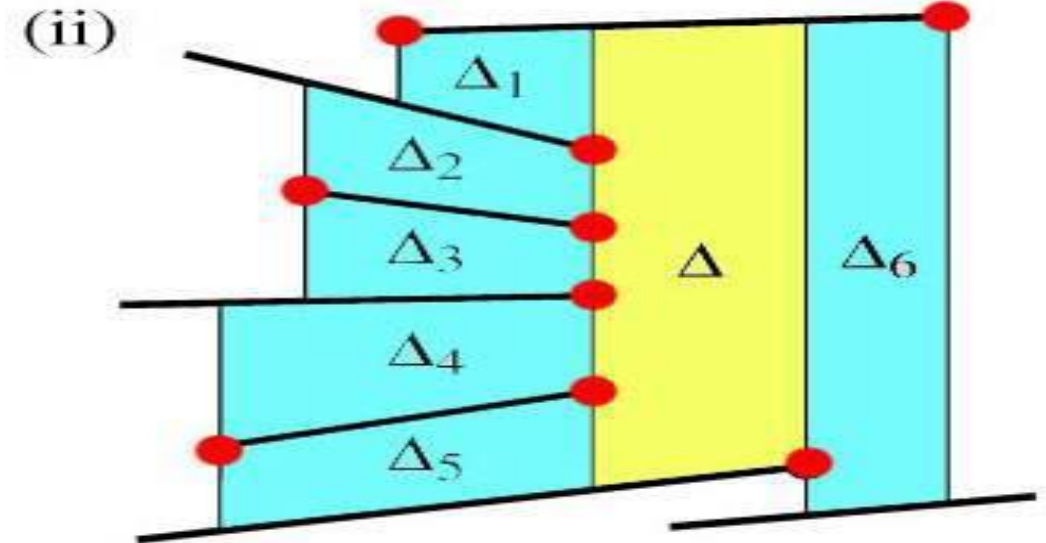
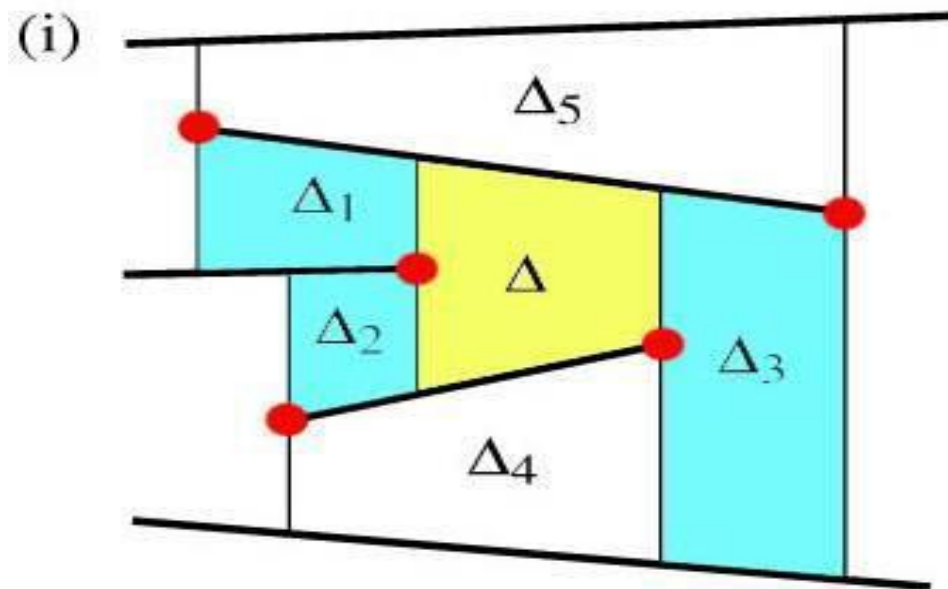
$$4+2n+2(2n)=6n+4$$

تعداد دوزنقه‌ها با تعداد رأس‌های سمت چپ آنها برابر است. رأس‌های انتهایی سمت چپ هرپاره خط از S برای حداکثر ۲ دوزنقه و رأس سمت راست آن برای حداکثر یک دوزنقه به عنوان leftp انتخاب می‌شود. تنها یک رأس از R به عنوان leftp انتخاب می‌شود پس تعداد وجه‌ها از $3n + 1$ بیشتر نمی‌شود.

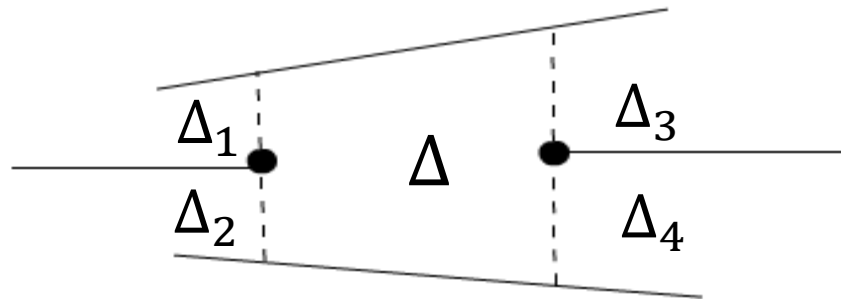
افراز دوزنقه ای

اگر Δ یک وجه از افراز دوزنقه ای باشد ، وجه Δ' را مجاور با Δ می نامیم هرگاه Δ و Δ' یک یال عمودی مشترک داشته باشند.

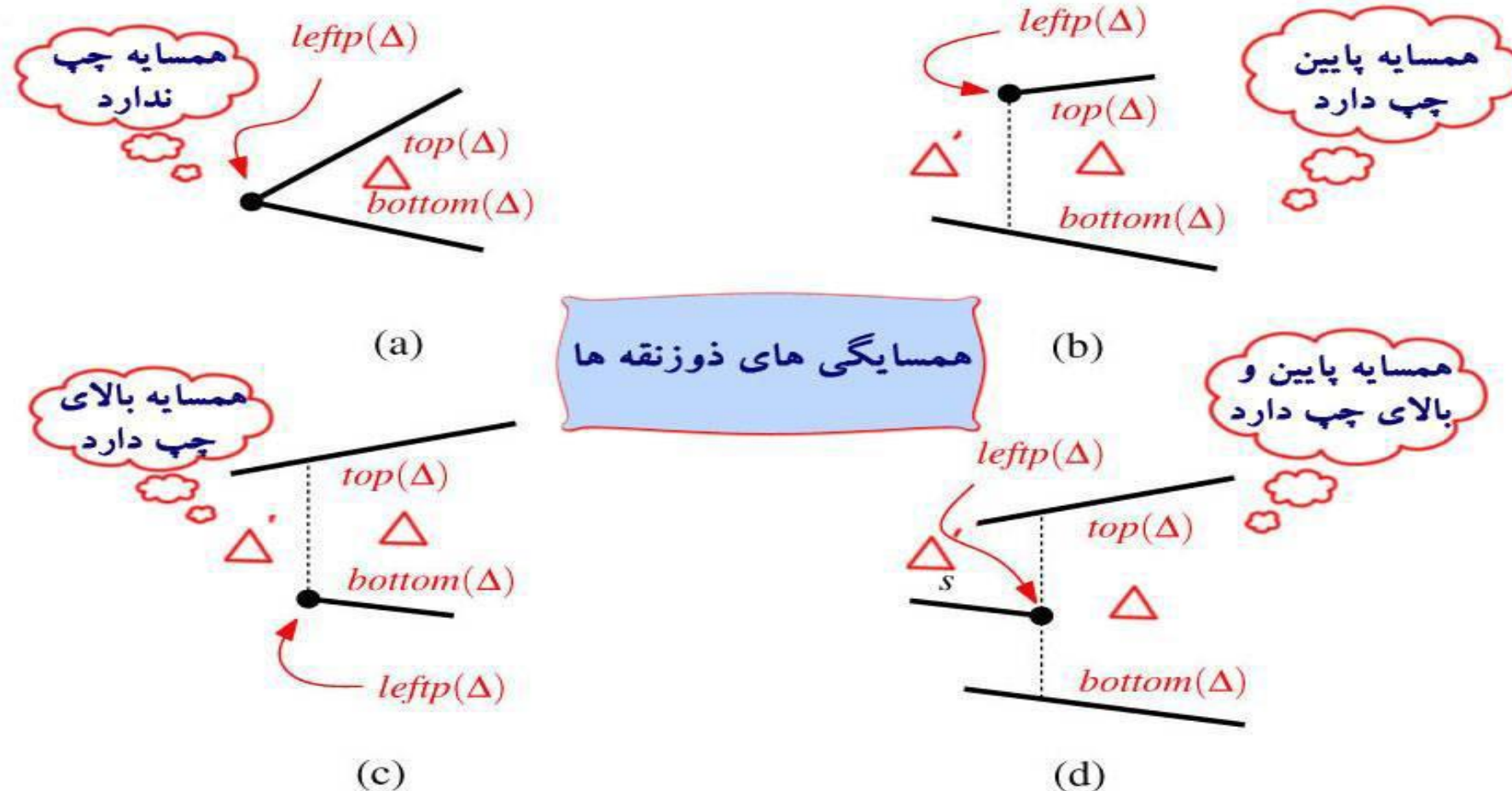

افراز دوزنقه ای

با توجه به این که پاره خط ها در موقعیت کلی هستند هر دوزنقه با حداکثر ۴ دوزنقه دیگر همسایه است.

افراز دوزنقه ای

افراز دوزنقه ای

یک افراز دوزنقه ای یک زیر بخش است پس می توان آن را با یک لیست دو همبند یالی ذخیره کرد.

اما با توجه به ساختار خاص نقشه دوزنقه ما می توانیم با استفاده از یک ساختار خاص راحتتر از افراز دوزنقه ای استفاده می کنیم.

با توجه به اینکه هر دوزنقه Δ به طور منحصر به فردی با `leftp`، `bottom`، `top` و `rightp` مشخص می شود ، برای هر دوزنقه Δ یک لیست متشکل از `leftp`، `bottom`، `top` و `rightp` و اشاره گرهایی به حداکثر ۴ همسایه آن در نظر می گیریم .

برای این کار یک رکورد برای پاره خطها و یک رکورد برای نقطه های انتهایی پاره خطها داریم.

در این ساختار راس های دوزنقه را می توان در زمان ثابت تعیین کرد.

ساختن افراز دوزنقه ای

الگوریتم تصادفی افزایشی :

ورودی: یک مجموعه S از پاره خط ها که در موقعیت کلی قرار دارند.

خروجی: یک افراز دوزنقه ای $T(S)$ با ساختمان داده D که برای مکان یابی در افراز دوزنقه ای به کار می رود.

ساختن افراز دوزنقه ای

معرفی ساختمان داده D:

ساختمان داده D یک گراف جهتدار بدون دور، با یک رأس یکتای ریشه و یک برگ به ازای هر دوزنقه از افراز دوزنقه ای S است. دو نوع رأس داخلی:

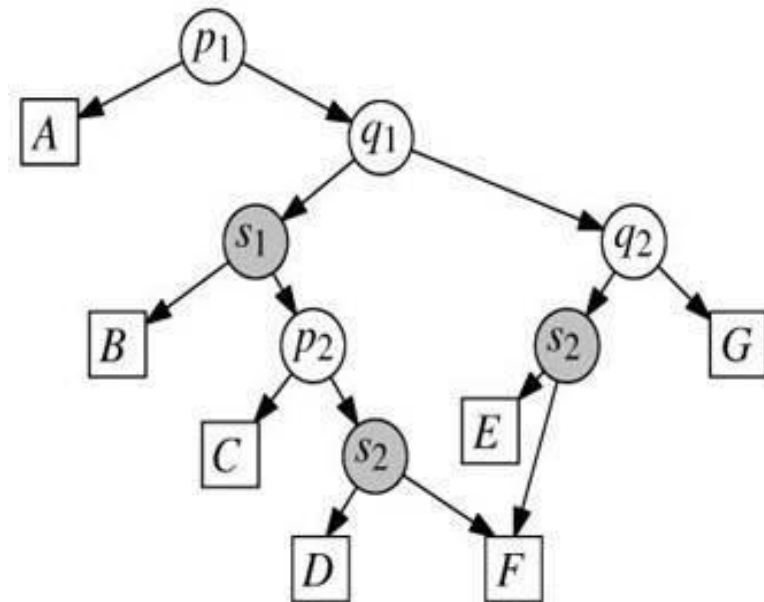
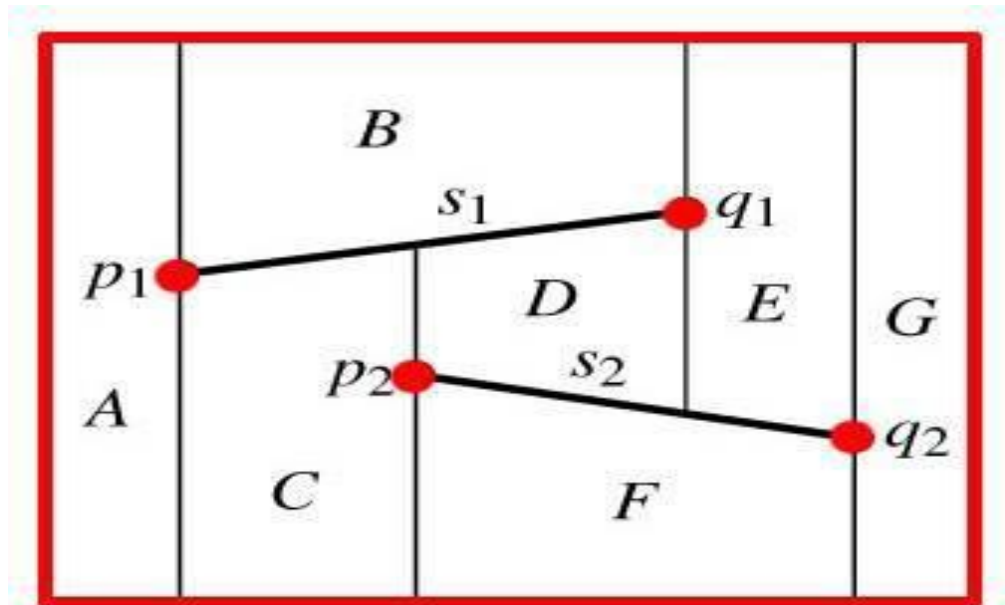
X- رأس ها: با یک نقطه انتهایی پاره خطهای از S برچسب شده اند.

Y- رأس ها : با یک پاره خط برچسب گذاری شده اند.

هر رأس داخلی درجه خروجی ۲ دارد.

ساختن افراز دوزنقه ای

معرفی ساختمان داده D:

ساختن افراز دوزنقه ای

جستجوی یک نقطه در D :

برای جستجوی نقطه q از ریشه شروع میکنیم.

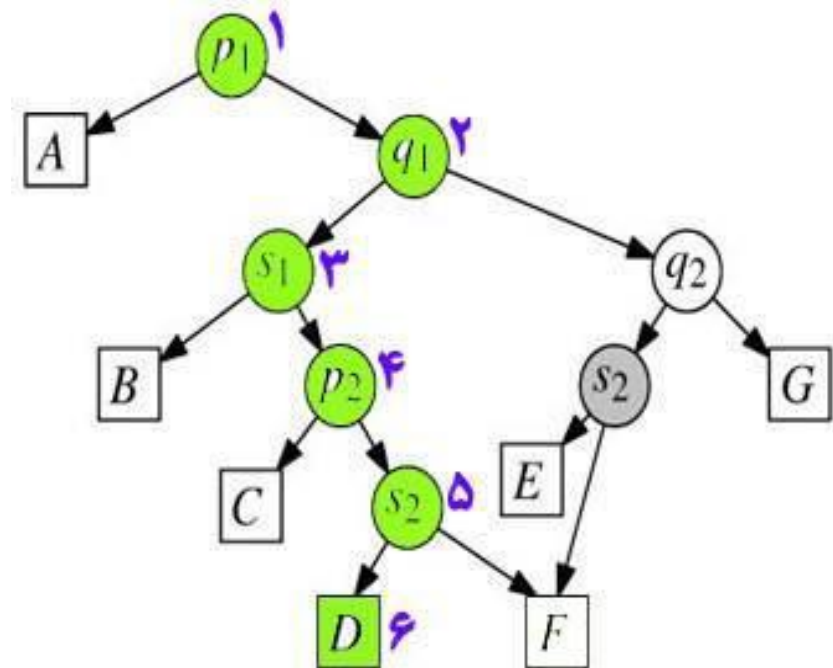
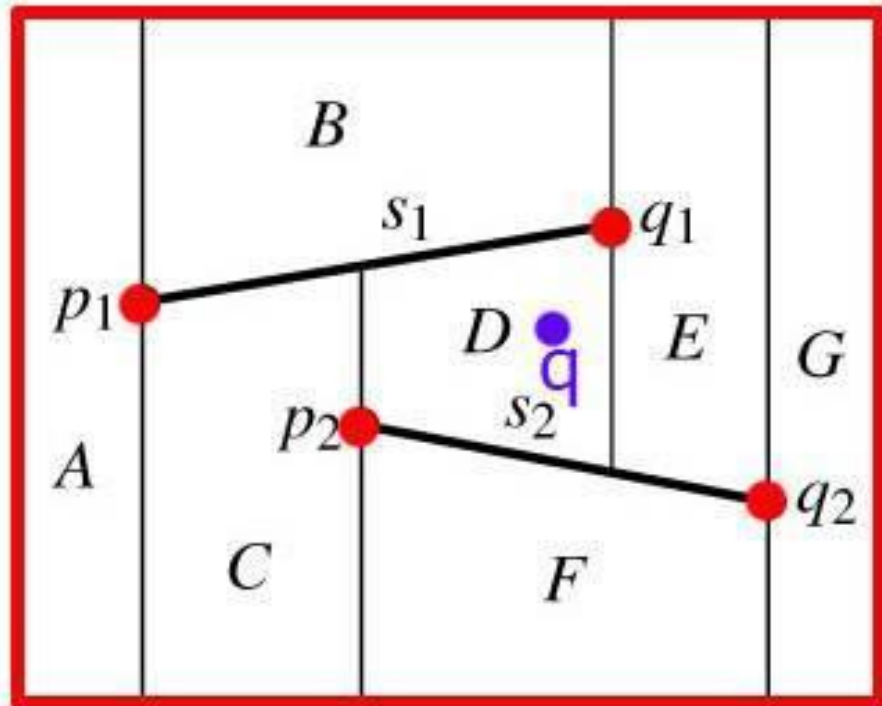
در هر X راس: آیا q سمت راست یا چپ نقطه ذخیره شده در این راس است؟

در هر Y راس: آیا q در بالا یا پایین پاره خط ذخیره شده در این راس است؟

جستجو با یک برگ D تمام می شود که دوزنقه ای که q در آن است را نشان می دهد.

ساختن افراز دوزنقه ای

جستجوی یک نقطه در D :

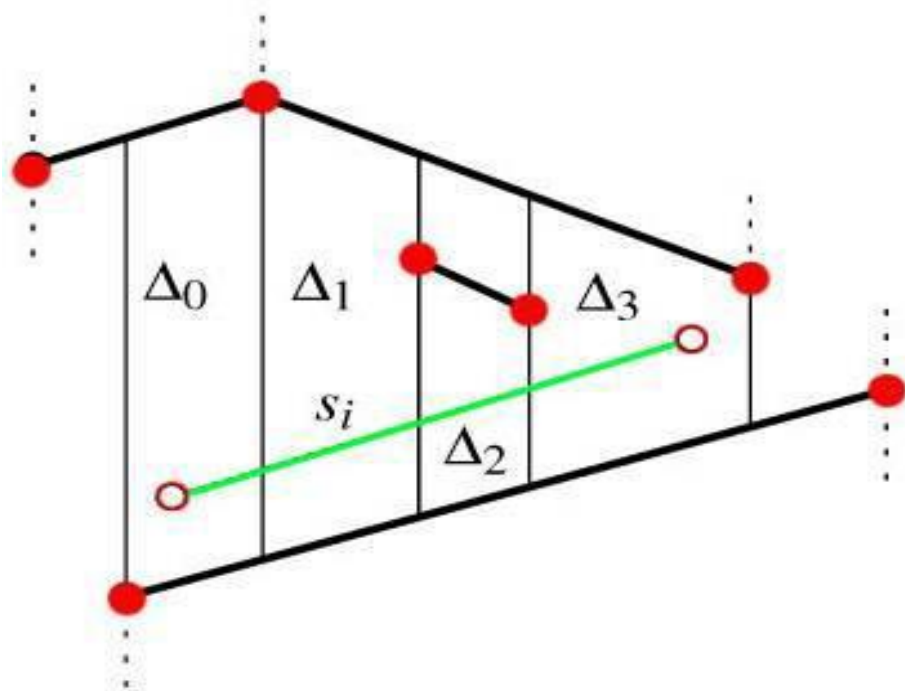
Algorithm TRAPEZOIDALMAP(S)

Input. A set S of n non-crossing line segments.

Output. The trapezoidal map $\mathcal{T}(S)$ and a search structure $\mathcal{D}$ for $\mathcal{T}(S)$ in a bounding box.

1. Determine a bounding box R that contains all segments of S , and initialize the trapezoidal map structure $\mathcal{T}$ and search structure $\mathcal{D}$ for it.
2. Compute a random permutation $s_1, s_2, \dots, s_n$ of the elements of S .
3. **for** $i \leftarrow 1$ **to** n
4. **do** Find the set $\Delta_0, \Delta_1, \dots, \Delta_k$ of trapezoids in $\mathcal{T}$ properly intersected by s_i . **Algorithm** FOLLOWSEGMENT($\mathcal{T}, \mathcal{D}, s_i$)
5. Remove $\Delta_0, \Delta_1, \dots, \Delta_k$ from $\mathcal{T}$ and replace them by the new trapezoids that appear because of the insertion of s_i .
6. Remove the leaves for $\Delta_0, \Delta_1, \dots, \Delta_k$ from $\mathcal{D}$, and create leaves for the new trapezoids. Link the new leaves to the existing inner nodes by adding some new inner nodes, as explained below.

بررسی الگوریتم

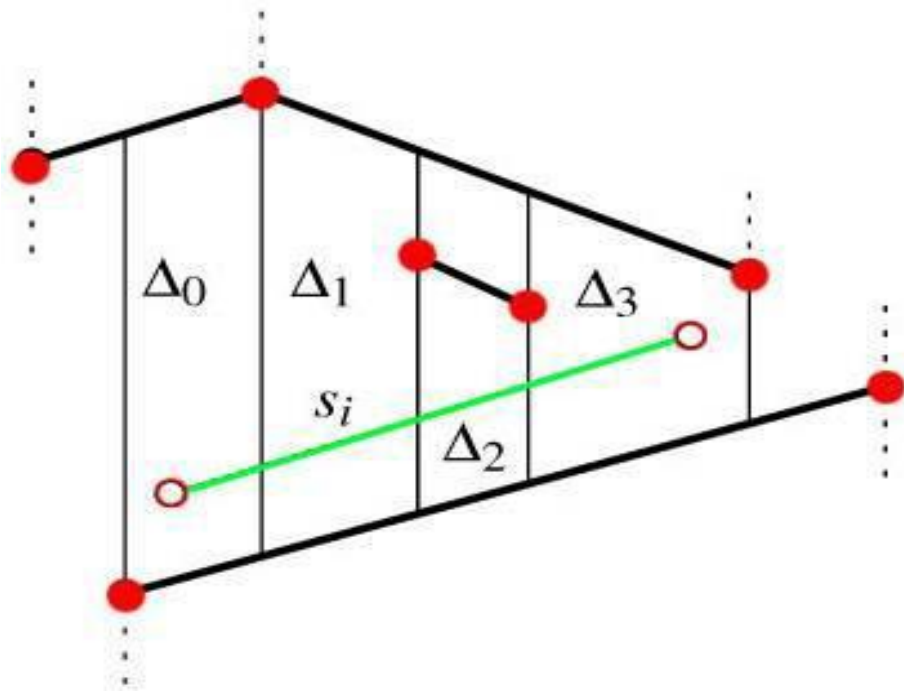

هردو زنقه Δ_{j+1} همسایه سمت راست Δ_j هست:

اگر $\text{rightp}(\Delta_j)$ بالای s_i قرار بگیرد Δ_{j+1} همسایه پایین راست Δ_j می باشد

اگر $\text{rightp}(\Delta_j)$ پایین s_i قرار بگیرد Δ_{j+1} همسایه بالا راست Δ_j می باشد

بررسی الگوریتم

فرض کنید $S_i = \{s_1, s_2, \dots, s_i\}$ که s_i ها به صورت تصادفی درج می شوند.

در ابتدا $T = T(S_0) = T(\emptyset)$ شامل تنها یک دوزنقه هست که همان مستطیل R می باشد.

بعد از اضافه کردن پاره خط s_i افراز $T(S_{i-1})$ به $T(S_i)$ تبدیل می گردد.

$\Delta_0, \Delta_1, \dots, \Delta_k$ دوزنقه هایی از $T(S_{i-1})$ هستند که s_i آنها را قطع می کند.

با توجه به این همسایگی فقط کافی است دوزنقه Δ_0 که راس انتهایی چپ s_i (p) در آن قرار دارد مشخص شود و بقیه دوزنقه ها با بررسی همسایگی Δ_0 بدست می آید.

نحوه پیدا کردن Δ_0 ، از طریق جستجو در ساختار D :

اگر p در ساختار D حضور نداشته باشد که با جستجو به دوزنقه حاوی p خواهیم رسید.

اگر p در ساختار D حضور داشته باشد دو حالت وجود دارد:

یا p روی پاره خط عمودی در یک x -راس باشد، p را سمت راست در نظر می گیریم.

یا p روی یک پاره خط s از یک y -راس باشد، شیب s و s_i را مقایسه میکنیم:

اگر شیب s_i بزرگتر بود پس p بالای s قرار دارد و بالعکس.

پایان